

Rapla valla aasta õpetaja Ly Torn: informaatika õpetamine on Eesti koolides ebaühtlane

3 aastat tagasi Autor: [AM](#)

Algklassiõpetajana alustanud informaatikaõpetaja Ly Torn suudab digitehnoloogiast vaimustuma panna nii kooli- kui lasteaialapsed, nii poisid kui tüdrukud. Selleks, et õpilased saaks aga osa informaatika kõige põnevamatest teadmistest, tuleks koolides arvutiõpetus viia ühtsele süsteemile, arvab õpetaja Torn.

Ly Torn on võtnud informaatika-alaste teadmiste levitamise Raplemaal oma südameasjaks. Ta õpetab Rapla Vesiroosi Koolis informaatikat ja on nelja erineva robotikaringi juhendaja. Progetiigri saadikuna on ta käinud mööda kodukandi koole ja lasteaedu ning tutvustanud seal digiõppevõimalusi, kui vaja, aidanud hankida õppematerjale erinevate projektide kaudu. Ta kasutab informaatikast rääkides korduvalt omadussõna “põnev”. Seda kummalisem võib tunduda, et huvi arvutite ja IT vastu ei saanud Lyd sugugi maast madalast. “Esimese arvuti sain 11. klassis, kui meil tuli koolis kirjutada arvutis uurimistöö. Ma üldse ei tahtnud seda teha,” meenutab praegune informaatikaõpetaja. Ly asus Tallinna Ülikooli Haapsalu Kolledžisse õppima klassiõpetajaks ja maadles veel tudengina vastumeelsusega, mida põhjustasid ohtrad kirjalikud tööd, sest seal nõuti arvutikasutamist.

Ülikoolis õppides saabus aga murrang. “Meiega koos käisid sel ajal statsionaarses õppes ka rakendusinformaatika tudengid, kellega õhtuti ühiselamus kokku puutusime. Vaatasin, kuidas nad oma koduseid töid tegid, kooliprojekte arutasid ja mulle hakkas tunduma, et nad teevad jube ägedaid asju,” meenutab Ly. Kui tuli huvi, tekkis soov ka aru saada ja mida rohkem sai Ly aru, seda suuremaks paisus omakorda huvi. Lõpudiplom käes suundus noor õpetaja Torn Rapla Vesiroosi Gümnaasiumisse (praeguse nimega Rapla Vesiroosi Kool) kõige pisematele esimest koolitarkust jagama.

Huvi arvutite ja digitehnoloogia vastu oli aga juba sedavõrd suur, et Ly astus jube mõne aasta pärast Tallinna Ülikooli Haapsalu Kolledžisse haridustehnoloogia ümberõppesse. Ta vahetas Rapla koolis klassiõpetaja ameti haridustehnoloogi töö vastu ja kui koolil oli vahepeal puudu IT-spetsialist, täitis Ly ajutiselt ka selle ameti tööülesandeid.

Lasteaias mesilaserobotid, esimeses klassis e-kirjad

Õpetaja Torn on veendunud, et lihtsamaid informaatikateadmisi annab õpetada juba lasteaias. “Mudilastele meeldivad väga Bee-Boti mesilasekujujalsed robotid, meie piirkonna lasteaedades ja koolides on need enamasti olemas. Põrandal liikutavat robotit saab nelja nupu abil juhtida endale vajalikku kohta. Selleks peab aga laps mitu käiku ette mõtlema ja siis roboti vastavalt programmeerima.” Robotika kui informaatika üks haru, pakub Ly sõnul lastele suurt huvi ja seda näitab kasvõi asjaolu, et kõik tema huviringid on pilgeni täis. Seda

kõikides vanuseastmetes, kusjuures käivad nii poisid kui ka tüdrukud.

Võiks arvata, et ka arvutioskused on laste seas niisama populaarsed, kuid informaatikaõpetaja Ly Torn raputab pead: “Lapsevanemad ja ka paljud õpetajad eeldavad, et anna lapsele telefon kätte ja küll ta juba oskab kõike, mida IT-valdkond pakub. Jah, nad oskavadki mängida, muusikat kuulata ja TikTokki videoid laadida, aga arvuti praktiline kasutamisoskus on neil nõrk,” tõdeb Ly. “Meie kool pakub informaatikat 5.klassi õpilastele ja kui nad esimesse tundi jõuavad, siis on näha, et mõnikord ei osata isegi internetist infot otsida ja allikatest saadud informatsiooni kriitiliselt hinnata.”

Seetõttu ongi Rapla Vesiroosi kool võtnud eesmärgiks suunata lapsi õppeprotsessis arvutit kasutama juba esimeses klassis, selleks teeb Ly koostööd klassiõpetajatega ja aitab neil IT õpetuse oma tundidesse lõimida. “Juba esimeses klassis saab iga õpilane kooli domeeniga konto. Lapsed õpivad e-kirju koostama ja saatma.” Ta kiidab sel kevadel lõpetanud 2.klassi õpilasi, kes on koroonast tingitud koduõppe tõttu oma vanuse kohta väga tublid arvutikasutajad. “Nad oskavad faile jagada, pilte üles laadida, tunnevad Vocaroo keskkonda ja palju muudki põnevat. Peame nüüd hea seisma selle eest, et edasised klassid oleks niisama digipädevad.”

Igas koolis isemoodi

Pidevas arengus ja õppimises on ka Ly ise, kes selle aasta juunis lõpetas magistriõppes Tallinna Ülikooli informaatikaõpetaja eriala. “Mulle tundus, et haridustehnoloogi teadmistest jäi väheks. Pealegi on informaatika õppekava uuenenud, see sisaldab programmeerimist, multimeediat, andmetöötlust ja palju muudki huvitavat” loetleb Ly. “Sain ülikoolist väga palju kasulikku – õpetamismetoodika, erinevad digiõppevarad ja üleüldised informaatika teadmised.” Ly sõnul on ta hakanud oma tundides näitama animatsioonide loomist, video- ja helitöötlust. “Tegelikult peakski informaatikaõpetuse tundides tegelema rohkemaga kui tavalise arvutikasutamis-õpetusega.”

Pole aga parata – niikaua, kui lapsed ei saa arvutis hakkama elementaarsete asjadega, pole võimalik neile õpetada ka informaatikat. Õpetaja Torni hinnangul on praegu koolides arvutiteadmiste ja informaatika õpetamine korralikult reguleerimata ning puudub ühtne süsteem. “Arvutitega töötamist õpetatakse niivõrd erinevalt - mõni kool ei õpeta üldse, mõnes koolis on eraldi aine, teises toimib lõiming teistes tundides. Vaja oleks ühtset süsteemi.” Tal on küll olnud juhuseid, kus tuleb teisest koolist laps Vesiroosi Koolija ta jääb informaatikatunnis hätta. “Minu nägemust mööda peaks esimeses kooliastmes olema ühel aastal päris eraldi arvutiõpetuse tund. Sealt saab laps põhja alla. Siis järgnevad juba lõimitud tegevused teistes tundides ja edasi saame rääkida kõrgemast informaatikast.”

Pärisõpetaja peab olema!

Õpetajana, kel kogemus nii kontakt- kui koduõppe ajajärgust, teab ta sedagi, et ehkki informaatika õpetamine käib arvuti abil, on õpetamisprotsessis efektiivsem, kui õpetaja on lastega päriselt koos. “Päriselus saan klassiruumis minna lapse kõrvale, näidata ja juhendada. Veebitunnis on raske individuaalselt tegeleda, rohkem on segadust, mõni laps ilmub hiljem kohale, siis kaob kellelgi jälle internetiühendus. Informaatika puhul kehtib reegel - mida väiksem grupp, seda parem. Meie koolis ongi seatud nii, et pool klassi käib informaatikas ja teine pool saab samal ajal draamaõpetust. Ja järgmises tunnis toimub õpilaste vahetus.”

Ly panus haridustehnoloogi, õpetaja ning ringijuhina pole jäänud märkamata. Mullu sügisel valis Rapla vald Ly aasta õpetajaks. Ly ise loodab, et suudab üha enam lapsi õpetada arvutit tundma (sinnamaani välja, mis kaabel midagi teeb ja kuhu ühendada) ning informaatikateaduste võimalusi avastama. “Informaatika õpetab loogiliselt mõtlema, probleeme lahendama, arendab fantaasiat. Arvuti ei välista raamatut ja uued teadused vanu tarkusi,” ütleb Ly ise. Selle tõestuseks leiab Ly Torni tunniplaani 4. klassidele mõeldud aine kodulugu ja rahvuskultuur, mis on tugevalt seotud digilõiminguga.

- [Tegijad](#)
- [Lahendused](#)